

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: *Molnár Jenő*

BUDAPEST, 1931 AUGUSZTUS 15 * HATVANNEGYEDIK ÉVFOLYAM

● 16 ●
3182. SZÁM

Hol rejtegetik a pengőt?

Nyílt levél

Széchenyi László grófhoz

Ruppert Rezső:

Ijesszük meg a pénzt!

Endresz esete

egy pesti úrinővel

Szerelmi szükségrendelet

**Szent István-napi
látványosságok**

Ára 50 fillér

PALMA

Leleplezek egy pengőrejtegetőt

(Heltai Jenő „Lencse” című
szonja után)

A pengő, melyet babám őriz,
Istenem... hogy mondjam el?
Diszkrét hely az, vesztül diszkrét,
Hol az babámnál rejtekel.
Szóval a pengő nincs külében,
A pengő nincs ott, kiskomám,
Dús haja a fénylő ében
Szintén nem rejti azt, nem ám.
Hogy hol van? Hogy hol van?
Az bizonyos, hogy valahol van,
Derengő, derengő
Sejtelmük sincs, hogy hol van az a pengő.

A hely, hol őrzi, direkt rejtély
S hiába törí rajt' fejét,
Jó olvasóm, el nem találja
E kis pengő rejtekhelyét.
E pengő nincs a harisnyában,
Nincs hóma izzó rejtekén
És nincsen rózsás orrlíkában
És nincs a tyúkszemek helyén.
Hogy hol van? Hogy hol van?
Az bizonyos, hogy valahol van,
Derengő, derengő
Sejtelmük sincs, hogy hol van az a pengő.

A pengő nincs a bőr alatt se,
Mi pompás husát elfedi,
A hajpihe között se nincs az,
Mely szép nyakát berepke di.
E rejtekhely, amelybe álmodom
És minden vágyam költözött,
Ot van kérem karsú babámon,
A homlok és a térd között.
Hogy hol van? Hogy hol van?
Az bizonyos, hogy valahol van,
Derengő, derengő
Sejtelmük sincs, hogy hol van az a pengő.

HESZ FERENC

VAJJON A TAKARÉKPENGŐBŐL
MENNYIT FOGOK MEGTAKARITANI?

— Tudod, apukám, amióta a bank-
jegyek helyet ezek az ezüstpénzek
vannak dívatban, nem tudom, hol tar-
tani a keresetemet.

— Miért?

— Mert azok a drumm ötpengősök
állandóan kilyukasztják a harisnyá-
mat.

Régi szép napok

Gelb alsózik a kávéházban. Egyszerre
leteszi a lapot és kimegy. Eltelik öt perc,
eltelik húsz perc, eltelik huszonöt perc:
Gelb nem jön vissza. Minthogy a part-
nerei szeretnének már tovább játszani, a
Grün utána megy és bekopog hozzá az
ajtón:

— Mondja, Gelb úr, tulajdonképpen
meddig szándékozik még bentmaradni?

Gelb mérgesen visszaszól:

— Azt hiszi talán, hogy itt is úgy
van, mint a Markóban?

— Miért, ott hogy van?

— Pontosan tudja az ember, hogy
meddig fog ülni.

Szempont

— Manó, te gazember, te meg mertél
engem ütni? Mikor elvettél, esküdtél,
hogy életed végéig a tenyereden fogsz
hordozni.

— Ne felejtse el, hogy a mi házassá-
gunkkal az én életemnek befelelgett.

Szent István-napi látványosság

— Oszt miért akar kend minden
áron felmenni Pestre, János?

— Meg akarom mán magam is néz-
ni azt a moratóriumot, amiről olyan
sokat firkálnak mostanság azok a
fránya újságok.

Nyílt kérdés Széchenyi László grófhoz, Magyarország északamerikai követéhez

Mélyen tisztelt Követ úr!

Mi Budapesten élünk, — ha ugyan ezt még életnek lehet nevezni — ön pedig hivatali állomáshelyén, Washingtonban. Tehát egészen közel vagyunk egymáshoz. Endresz Györgynek és Magyar Sándornak egy egész nap sem kellett, hogy az Óceán túlsó partjáról ideérjenek. Talán a mi sóhajunk is odaér Meghatalmazott Miniszter úrhoz néhány hét alatt. A sóhaj tudniillik sürgös, illetve sürgös meghallgatásra tart igényt.

Azért sóhajunk, mélyen tisztelt Követ úr, mert „megnehezült az idők viharos járása fölöttünk”. Abból a magyar klasszikusból, aki ezt a gyönyörűen tömör mondatot leírta, Excellenciád ugyan nem felelt az érettségi vizsgálaton (amelyet köz-tudomás szerint Excellenciád sohasem tett le), de mint kitünő self made man, bizonyára tisztában van vele, mit jelent egy ilyen beékelt, magára hagyott, vergődő kis országnak, mint a mi édes, szomorú magyar földanyánk, csapkodó villámok, ferge-teges felhőszakadások, majd hirtelen felporzó, perzselő számunok poklában élni. Követ úr alighanem tájékozott ember (hiszen odakint külön sajtóattaséja van), minek szaporítsuk hát a szót. De ha mégis egyben-másban hiányos volna a rólunk, gazdasági esettésünkről, pénzügyi nyavalyáinkról való tudomása, hadd árulom el Excellenciádnak: válságba jutott az ország, mert nem bírja el a közterheket. Egyebet sem bír el, a mindennapi szükségletekről való gondoskodás is mint elmozdíthatlan szikla fekszi meg a boldogtalan családfőt, de azt a sok raffinált nevű közterhet egyáltalán nem bírják sem a középosztálybeliek, sem a kispolgárok, sem a munkások.

Ön erről — azt kell hinnem — csak felületesen hallhatott valamit, mert nem tudom föltenni Excellenciádról, hogy ha például bekukkantana egy köztisztviselő család szegényes hajlékába vagy pláne egy alföldi nyolcgyermekes kubikos egyszobás nyomortanyájára, ne döbbenne rá (sokadmagával együtt), micsoda kötelezettség hárul Önre, mint a legkiváltságosabb, leggazdagabb magyarok egyikére. Én és velem ezren meg tízezren szentül meg vagyunk győződve, hogy Követ úr egyetlen fillér fizetést sem fogadna el olyan közadóból, amelyekben e szánandó páriák, fillérei is bentfoglaltatnak. Hogy mért vagyunk erről meggyőződve? Egyszerűen azért, mert Excellenciádnak nem volt és ma sincs és sohasem is lesz szüksége (áldás-ék érte a Teremtő!) a magyar nép adópénzeiben való részesedésre. Excellenciád az újvilág egyik legisleggazdagabb asszonyának boldog és százezrektől irigyelt férje, Excellenciádnak voltaképp nem is kellene dolgozni, hivataloskodni s ha — nyilván időtöltésből — mégis megcselekszi ezt, ugyebár nem azért cselekszi meg, mert rá van utalva arra a rongyos pár magyar pengőcskére?

Hogy mondtam? ... Rongyos pár magyar pengőcske? ... Bocsánat, tévedtem. Ép most hallok ugyanis egy jól informált diplomata-barátomtól, hogy Excellenciád havi ezer dollár követfizetést húz a magyar állampénztárból. Joggal húzza, az alkotmányos tényezők megszavazták, törvénybe van téve s ön megdolgozik érte. Senki nem emelhet jogilag helytálló kifogást a havi ezer dollárok fölvétele ellen. Senki, senki... Egyedül egy embernek, egyetlenegynek van joga, hogy tiltakozom ellene. Ez az egyetlen ember — Excellenciád.

Igen, Excellenciád. Nem azért, mert Önnek egy sokszoros dollármilliomos a felesége, akinek bizonyára széleskörű jótékonyságát hódolva és áldva dicsérik amerikai magyarjaink, — nem is azért, mintha Excellenciád „vom Haus aus” is nem volna gazdag ember. Elvégre Ön dolgozik a magyar államért, illő tehát, hogy a magyar állam tisztességesen fizesse meg Önt. Tisztességesen...

De ezer dollár havonként? ... (Ha ugyan hitelt adhatok kitünő informátoromnak.) Tudtommal az Északamerikai Egyesült Államok budapesti követe, Roosewelt úr, ennek az ezer dollárnak circa a felét kapja. (Ha pár dollárral többet kap, Hoover lelke rajta!) Nos, ha a 130 millió lakosú, nálunknál ezerszer hatalmasabb és gazdagabb, világbíró U. S. A. csak a felére vagy — mondjuk — a négyötödére

taksálja a saját követének a szolgálatait és az életigényeit, mint a csöpp Magyarország a gróf úrét, — akkor itt valami nincs rendben. Valami nem „klappol”. És akkor nekem, adófizető polgárnak, jogom van Önhöz ezt a nyílt levelet intézni, megtétele egy nyílt kérdéssel:

Van-e tudomása Követ úrnak a magyar nép szörnyű nyomoráról, kormányunk és minden valamirevaló emberünk hónapok óta tartó küzdelmeiről, amelyeket a válság ellen folytat és hajlandó-e Követ úr olyan szerény javadalmazással megelégedni, mint amilyenben az ország első tisztviselője, a miniszterelnök úr része-sül? (Akinék, zárójelben mondvá, nemcsak középiskolai érettségije, de teljes főiskolai képzettsége is van.)

Ahogy a diplomáciai estélyekre szóló meghívók végére írják: R. s. v. p. (Választ kérek.)

MOLNÁR JENŐ

245 munkanélkülivel több

A képviselőház Vázsonyi Jánosnak ezzel a záróközbeszólásával oszlott szét: — Nem történt semmi, csak 245 munkanélkülivel van több. (A t. Háznak ugyanis 245 tagja van.)

Mint magától Vázsonyi Jánostól értesülünk, a lapok csonkán adták vissza a búcsúközbeszólást. A fiatal demokrata honatya ugyanis még hozzátette:

— Csakhogy ezek munkanélküli segílyt kapnak!

Móricka — Éber Antalról

Móricka azt mondja a papájának:

— Ez az Éber Antal nagyon rossz tanuló lehetett.

— Miért?

— Mert a beszédéből ítélve, szeretné visszakérni a fővárostól az iskolapénzt.

5%-os betétalak

*Hogyha nekem száz forintom volna,
A rendelet velem is kitolna.*

*Öt percentet kapnék csak belőle, —
Ép hogy telnék falat betevőre.*

★

*Könyvelője vagyok a Kohn-cégnek,
A hőségben majdnem összegegek.
Fizetésem tíz forint húsz karajcár,
De jaj, ezt se kapom már.*

TÁVIRAT

Háztulajdonosok Szövetsége

Mi, hogy négyezer üres lakás van Pesten? Na és hány ezer üres gyor?
SANYARÓ VENDEL

Kedves Borsszem Jankó!

Egy agilis pesti kereskedősegéd ön-állósítani akarta magát. Miután az üzlet-alapítási tervet szépen kidolgozta, elment a címfestőhöz a cégtáblát megrendelni.

— Ebből az árból csak abban az esetben engedhetek, ha az üzlethez szükséges többi feliratokat is nálam rendeli meg, — mondja a címfestő a tárgyalás folyamán.

— Szívesen, bár nem tudom, milyen feliratokra lehet még szükségem.

— Majd én megmondom, mert nekünk, címfestőknek, már nagy jártasságunk van az ilyesmiben. Először is szükséges egy tábla, amely a megnyitás napját hirdeti. Azután kell egy „Megnyitó olcsó vásár” felirattal, azután egy „alkalmi árusítás”, egy „haláleset miatt árusítás”, egy „csödárusítás” és végül egy „üzlet-felosztási kiárusítás”.

A Laudon uccai Rómeó

Blauhoz egy este így szól a menyasszonya:

— Már elmegy, Aladár?

— Sajnos, mennem kell, édesem. Pedig tíz évet adnék az életemből, ha még legalább egy fél óráig magával lehetnék. De tudja, ha ma nem jelenek meg a sportklubom ülésén, húsz fillér büntetést kell fizetnem.

Kedves Borsszem Jankó!

Spitzer azt mondja Fédernek:

— A feleségem abszolút figyelmetlen velem szemben. Soha sem érzi meg, mit akarok.

— Az én feleségem egészen más, — jegyzi meg Féder. — szememből kitalálja minden gondolatomat és aszerint cselekszi — az ellenkezőjét.

A lelkiismeretes betörő

— Vajjon nekem is csak öt százalékot lehet kivenni?...

Maga csak tudja Salamon bácsi?

...igazságos-e az ellenzéknek az a szisztémája, amellyel minden bajért a kormány egyik-másik tagját teszik felelőssé?

Salamon bátyánk rágyujtott egy *Cabinet*-re és így válaszolt:

— Smülehez, a kis zsidó óráshoz beállított egy úr és átadott egy vekkert, hogy javítsa meg, mert az óra hol siet, hol késik.

Smüle pár nap múlva hazaküldi az órát, de az ekkor már se nem sietett, se nem késett: nem járt sehogyan se.

Az úr dühösen rohant az óráshoz és kiabálni kezdett:

— Hallja maga kontár, mit csinált maga ezzel a vekkerrel? Azelőtt legalább csak rosszul járt, de maga most teljesen elrontotta.

— Én? — méltatlankodott az órás, — úgy lássam a családomat, hogy hozzá se nyúltam.

Na és mit gondol, hozott-e valami változást a 33-as bizottság megalakulása?

Salamon bácsi újabb anekdotával felelt:

— Spitzertől az esküvője után pár nappal megkérdezte egy ismerőse:

— Na, milyen a fiatalasszony főztje?

— Nagyon változatos, — felelte Spitzer, — egyik nap a leves kozmás és a hús sós, a másik nap meg a leves sós és a hús kozmás.

És mit gondol, lendít-e a pénzügyeken az a sok parlamenti és felsőházi éceszgéber?

— Erre a következő anekdotám van, — felelte Salamon bácsi. — Az orvos bemegy a kórterembe és megkérdi az asszisztentstől:

— Na, mi van?

— Tíz beteg közül kilenc meghalt.

— Na és a tizedik?

— Az nem vette be az orvosságot.

Irodalmi nő

Spitzer újságot olvasás közben odaszól a feleségének:

— Lord Reading elvette a titkárnőjét.

— Ah, — mondja az asszony — most már tudom, kiről írta az a Wilde Oszkár a Readingi balladát.

— Gaál Gasztonnak és Szilágyi Lajosnak érdemes volt megívni egymással azt a pisztolypárbajt.

— Miért?

— Mert azt megelőzőleg agyba-főbe sértgették egymást és a párbaj után mégis sértetlenek maradtak.

AZ A JAU VIDÉK

A csillagász éppen kihajol az obszervatórium ablakából és nagy csillagvizsgáló csövet rászzegezi a csillagos égre.

Két paraszt atyafi halad arra. Nézik, nézik, egyszerre csak megszólal az egyik:

— Mit akar ez lüni avval az istentelen nagy puskával?

Amint ezt kérdi, egy hulló csillagot pillant meg az égen.

— Aunye, — mondja a fejét vakarva — de jól céloz az ipse!

E fiúból bankvezér lesz

A bankár kisfiától megkérdi az iskolai pótvizsgán a hitoktató:

— Követtek-e el valami bűnt az egyiptomi József testvérei?

— Meghíszem azt! — feleli a gyerek.

— Olyan potom áron elprédálni azt a Józsefet!

PÖSTYÉNI DIVAT

Nem kell ehhez kérem
Magyarázó ábra:
Pöstyénben nem kaphat
A reuma — lábra.

Egy kis pletykát, ah Jankó, ne legyen oly fajankó!

— Na és a pletyka?

— Már mondom. Tehát: a kis művésznőnek szerencséje akadt egy ifjú gróf személyében, akit, hogy könnyebben ki lehessen találni, X. Y.-nak nevezek. A barátság olyan komoly, hogy a művésznő jelenleg már az ifjú gróf hűvösvölgyi villájában tölti a nyarat. A napokban összetalálkozott egy kolléganőjével, aki megkérdezte tőle:

— Hol laksz most, édesem?

— Hűvösvölgyben.

— Telefonod van?

— Van.

— Érdekes, pedig multkor fel akartalak hívni, de a telefonkönyvben nem találtalak a neved alatt.

— Ja, ha te a nevem alatt kerestél.

— Hát hol keresselek?

— Gróf X. Y. alatt, — vágta ki büszkén az édes.

Áldott jó szív

— Méltóságos uram, egy félévvel ezelőtt volt kegyes megengedni, hogyha minden kötél szakad, forduljak önhöz.

A vezérigazgató úr öméltósága nagyot szippantott Jovialeséből:

— Helyes, majd a titkárom kiutal magának egy erősebb minőségű kötelet.

— Na, ezzel a Shaw Bernáttal jól kibabráltak Moszkvában.

— Hogy-hogy?

— Elkommunizálták a születésnapját.

— Wieso?

— Olvasom, hogy a 75-ik születésnapját megtartotta a szovjet.

IJESSZÜK MEG A — PÉNZT!

IRTA: RUPERT REZSÓ

Molnár Jenő kedves barátommal ülünk az Abbazia terraszán és legújabb „rém-híreinket” cseréljük ki. Persze csak viccesen. Ne tessék hát felfigyelni, ügyész urak! Hallgatom Jenő barátom sok kedves, szellemes, komoly viccét. Jóízűeket kacagunk a tréfákon, amíg végre észrevesszük, hogy a vicc nagyonis — komor. Hamarosan hát komoly dolgokról üzzük-fűzzük a szót s azt vesszük észre, hogy nagyon jó lehet rajtuk — mulatni. Amint ezt ma a természet rendje magával hozza. Túl sok a búza, textil és egyéb... Ergő: éhezünk, rongyoskodjunk.

— Te, Jenő, — szólok közbe — ma mindent tréfára, visszájára kellene fordítani, talán abból lenne valami komoly dolog. Mert a komoly dolgok ma mind nagyonis tréfásak. Vicclapba a vezércikkkel is! Ott elolvashatna és komolyan venné az ember. Sőt jól, komolyat és becsületeseget egy idő óta csak ott találunk. A pénzt is itt kellene — kikezdeni. Megtréfálni.

— ?

— Például megépíteném pénz nélkül a Duna—Tisza-csatornát vagy a hidat Szeged és Hódmezővásárhely, akár Újpest és Óbuda között.

— ?

— Nézd, itt az a rengeteg munkás munka és kenyér nélkül, a még rengetegbe búza, hús, főzelék, cement, téglá, vas, gépek, szerszámok, üres vasuti kocsik. Erdők és egyebek. A sok facér mérnök, pallér, kőműves, kovács, gépész, ács. Főleg: a kubikosok. A csatorna is, a hidak is, másutt utak, vasutak, mind kellenének. Az Új-Rókus is. Mind jövedelmezne. Csak késznek kellene lenniök.

— Akkor ott vagyunk, ahol a mádi... Fizetni kellene a munkást, anyagot, mérnököt...

— Ép az a vicc, hogy senkinek és semmiért sem fizetnének.

— ???

— Nézd, ezek a természeti dolgok: a munkás, nyersanyagok és tudomány szerelmesen vágyódnak, hogy valami csatornán, hídon, vasuton vagy más ilyen idilliikus helyen találkozzanak. Össze kell hozni őket — randevura. Eddig az arany rendezte a randevukat. Eleget megtanulták a szerelmeskedést, jöjjenek össze most már maguktól...

— Nos?

— Ja, igaz, viccéről van szó, vágjunk hát hozzá tudományosabb nagyképet. Alapítanék egy: natural-society-t. Keresnék mindenekelőtt egy strapa-bíró, fűrge verbunkos embert vagy akár többet. De még előbb kiszámítatnám néhány ráérő mérnökkel és más tudóssal, hogy például a Duna—Tisza-csatornához vagy akármelyik majdan jól jövedelmező hidhoz mi minden és mennyi kellene — természetben. Munka, nyersanyag és egyéb, például kisajátítandó terület is. Ki kellene számítani most a munka- és érték-egységeket, még az ügyvédét, orvosát, a fuvarozóét is. Semmi munka ez, ha a hidépítésknél például kiszámítják a legkisebb kis szegecs helyét és súlyát is és megrajzolják formáját.

— Tegyük fel: ki van számítva minden...

— Most mennek, szaladnak szét a verbunkosok. Összeverbuválják a munkásokat, főleg a kubikosokat. Nézzétek: ennyi egy munkaóra vagy egy köbméter. De pénzt nem kaptok, hanem minden étel, ital, ruha ott lesz a csatornánál és a munkajegyitek fejében az otthon levők részére is fasszolhattok. Összeszednék a gazdákat is. Nézzétek: a csatorna-society ennyit és ennyit fizet a búzáért, babért, lencséért, főzelékért, húsert. (Jó árakat lehetne adni.) De csak értékjegyet, házipénzt kaptok s a csatorna, a híd, stb. anyiad részben a tietek lesz. Majd hoz jövedelmet. Ha nem adjátok, úgyis nyakatokon marad minden vagy el kell kótyavetyélni. Így kellene megegyezni a többiekkel is: kereskedővel, iparossal, nyersanyag-termelőkkel, földtulajdonosokkal, még a vasutal és más fuvarozókkal is. Szóval mindenkivel, aki a művet csinálja vagy ahhoz egyébként hozzájárul. Mozgósítani mindenkit és mindent, aki és ami természetben megvan, csak mozdulni nem tud s különben kárbaveszne vagy rosszabb üzletet csinálna. Fődolog, hogy ott a csatorna mentén vagy híd körül most már minden étel, ital, ruházat, barakkalakás meg lenne. Igen, még a bor is, a hazai bortermelők öröme. Ott lennének a jó konyhák, kantinok. Mindig arra kell gondolni, hogy különben a munkás kénytelen lenne tétlenkedni, éhezni, a többi meg zsírjában fulladna meg. Vagy nyegvenerer gép is áll némán, tétlenül az

országban. Persze kormánytámogatás is kellene: engedélyezés, kisajátítás és mint említettem, a vasut természetbeli szolgáltatása. A verbunkosok elszaladnának a miniszterekhez is. (Engem nem jó lenne küldeni, mert nem rokonszenvezünk egymással, pedig a csatornához, hídhoz rokonszenvet is kell szállítani, természetesen szintén — természetben! Node a verbunkosok majd jól elintéznék. Felajánlanák nekik, hogy a csatorna róluk legyen elnevezve. Klebelsberg Budapesttől Soroksárig (kulturterület), István gazda Kecskemét körül (mivelhogy Debrecen messze van), Csongrád körül Mayer (mivelhogy Hódmezővásárhely nincs messze oda).

— Tovább, tovább...

— Hát hogy tréfálkozó kedvembe visszazökkenjek, az lenne a vicc: készen van a csatorna — „pénz nélkül”. Tulaj-

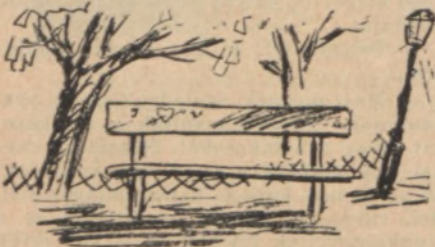
donjogában és jövedelmében (öntözés, szállítás, halászat, stb.), minden hozzájáruló annyiban részes, amennyi munka vagy értékjegy a zsebében maradt. Ha tehát a kubikos vagy kubikosszövetkezet, szakács, fuvaros és a többi kézi vagy szellemi munkás nem ette le vagy ruházkodta el természetben minden munkajegyt: annyiad része övé a csatornának, hidnak vagy egyébnek és a jövedelemnek is.

— És a tréfa vége?

— Attól félek, barátom, annyira megijed a pénz ott a Kereskedelmiben, Bizben, Speyerben és a többi Harpagóniában, hogy egy napon az is sürgősen jelentkezik szolgáltatételre: Itt vagyok én is — természetben!

— Nem rossz. Így aztán csak igazán rentábilis dolgok épülnének. Ird meg!

Megirtam.

Négyezer üres lakás van Pesten, Sokkal több hát, mint eddig hittem. Az üres lakások közül egyet Bemutatunk, voilá, itten.

Teleszky takarékosági beszédének hatása

Mórickától megkérdi a pótvizsgán a szántantanár:

— Ha tíz gyerek van nálad vendégségbe és neked csak egy almád van, mit csinálsz?

Móricka vállat von:

— Megvárom, míg mind a tíz elmegy, aztán megeszem.

Weekend

— Az amerikai és az angol államférfiaknak annyi dolguk van most a német moratóriummal, hogy már weekend-re se tudnak menni.

— Magam is egy kis moratóriumot várok, csakhogy én rögtön kimegyek a gyönyörű érdi weekend-telepre, mihelyt megkapom.

Nyaralás után

Két nyaralásból hazatért úriember beszélget. Azt mondja az egyik:

— Tavaly egy franciaországi gyógyfürdőhelyen nyaraltam. Belekerült kétezer pengőbe, de mondhatom, nem nagyon tudtam ugrálni.

— Na és az idén?

— Az idén még ezer pengő se ment el.

— Persze ebből se lehetett ugrálni, mi?

— Dehogy nem. Az idén tudniillik Pöstyénben voltam s ott olyan alaposan kikúrálták a reumámat, hogy úgy ugrálhattam, mint valami szöcske.

MAGA CSAK TUDJA INTIM SZIRIUSZ

millen idők várhatók mostanában?

— Honne, honne! Nyugatról kedvező szelek és kölcsönök beáramlása várható. A viharok — a parlament nyári vakációja folytán — szünetelni fognak. A zsebek tájékán az augusztusi házbér köyetkeztében erős hőemelkedés mutatko-

zott s így volt mit izzadni, illetve kiizzadni. A kenyérfogyasztás bús, ráncos homlokán továbbra is növekvő felhőzet várható.

Prognózis: Schlachte Zeiten! Kivéve a parlamentet, ahol Schlachta helyett Orosdyné Zeiten uralkodik.

BORSSZEMEK

Mire megtanulunk olcsóan élni, már nincs mire felhasználni a megszerzett tudományt.

*

Vannak bűnök, amelyeket nehéz el nem követni.

*

A nőknek nincs koruk. Ha van, letagadják.

Kolozs Gyula

Egy kis hülyeség

— Ön egészen kopasz, doktor úr. Van legalább valami sejtelve róla, mi ennek az oka?

— Ha jól meggondolom, nincsen, de azt hiszem, azzal függ össze, hogy kihullott a hajam.

Még egy hozzászólás a borraivaló kérdéshez

I. VENDÉG: Nem szeretem a néger személyzetet.

II. VENDÉG: Miért?

I. VENDÉG: Mert ha nem kapnak borraivalót, rettetes sötéten néznek az emberre.

A homoki gyógyszer

Szegedről írják nekünk:

Bánki gyógyszerész mint panaszos állt a bíróság előtt. Súlyos testi sértés miatt jelentette fel Galuska Istvánt. A bíró kérdéseire ezt mondja a vádlott:

— Tavaly rosszul lőtt az asszony, még korán röggel, oszt akármit is próbáltunk a háziiorvosság szőrint, nem tudtunk rajta segíteni. Mondta is édős anyámnak: „Fene ögye mög, alighanem úri betegség lössz ez. Vajami turkeszténia...” (alighanem: neurasthenia), hát bizony én elszaladtam a patikáriushoz, oszt föl-zörgettem. Nagyon mérges volt a gyógyszerész úr, hogy fölköltöttem (ú is fiatal házas), de azért elpanaszoltam a dolgot. Alighogy elmondtam, szó nélkül pofon-

vágott, hogy majd hanyatt estem, csak utána ordította hozzá, hogy ezt adjam át az asszonynak, de ha nem használ, akkor adjak neki még egyet, oszt szó nélkül pofonvágott még egyszer... Első dühömbé haza szaladtam és bizony átadtam az asszonynak az egyiket, de mögkövetöm, használt is. Úgy, hogy meggondoltam magam és szép nyugodtan visszamöntem a patikába. A patikus úr még kint volt az ajtóba. Volt lelkiösmerete mögkérdőzni, hogy használt-é az orvosság. Hát én bizony kihúztam magam és mögfeleltem, hogy használt, még pedig mingyárt az első, úgy, hogy a másodikat vissza is hoztam... Azután úgy szájón tanáltam a gyógyszerész urat, hogy befordút a patikába... Büntessön mög bíró uram, ha mögérdemlöm...

(Kóró)

A pénzügyi válság humora

Két öreg lipótvárosi nagykereskedő beszélget. A régi jó időkről. Azt mondja az egyik:

— Tudod mi a különbség a békevilág nagy bankdirektorai meg a mostaniak közt?

— Hát sok minden... Például...

— Ne erőltess magad! Majd én megmondom. Csakhogy ez németül jobban jön ki. Hát idehallgass! Vormalis haben die grossen Direktore die Banken verjüdet, jetzt seit einigen Jahren haben sie die Banken vergajdet.*

* Vergeudet = eltékoztáltak.

— Hány évesnek gondol engem, Feri?

— Hát a feje olyan, mint egy 12 éves fiúé, a lába olyan, mint egy 10 éves lányé, a melle olyan, mint egy 12 éves gyereké, összesen tehát 34 évesnek gondolom.

Amin Pest nevet

A magyar óceánrepülők nemrégiben látogatást tettek Siófokon. Tiszteletükre nagy bankettet csaptak, amelyen persze csak úgy rajzoltak a szép pesti asszonyok a két pilóta körül. Egy mondén pesti úriasszony beszélgetés közben azt kérdezte Endresz Györgytől:

— Mondja, meg merné tenni ezt az óceáni utat mégegyszer?

— Miért ne.

— Na és elvinne magával egy hölgyutast is? — kérdezte kacéran öngysága.

— Örömmel, — felelte Endresz — felteve persze, ha olyan kitűnő navigátor volna a gépen, mint legutóbb.

A hölgy ránézett a pilótára, aztán elnevette magát.

— Oh, maga kis óvatos!

Egy arisztokratákból álló társaságban arról folyt a vita, hogy melyiküknek a családja régibb.

— Az én egyik ősöm már Mátyás király alatt itt élt, — mondta az egyik mágnás.

Mire megszólalt egy ugyancsak történelmi nevű arisztokrata:

— Az én ősapám meg mách Áchpád fejedelem idejében hadvezérek volt!

— Mbach, — legyintett gögösen egy zsidó báró, — az én ősöm már a világ teremtését a saját kastélyuk balkonjáról nézték végig.

Cigarettás középosztálybeliek jelszava:

Magyarnak Levante!
Olasznak Levante!

MI MINDENHEZ KELL ÉRTENI MANAPSÁG EGY VÉGREHAJTÓNAK!

Már ivarmirigyoperációk elvégzését is megkövetelik tőlük

Millen pálya, millen pálya!

A *Pesti Napló* július 30-i számában „Végrehajtást vezettek a budapesti Állatkertben fiatalítási célokra hozott páviánok — ivarmirigyeire” címen hosszabb cikket olvastam arról, hogy egy budapesti orvos ellen végrehajtást rendeltek el s a végrehajtást vezető ügyvéd az orvos lefoglalható ingóságai után kutatva megtudta, hogy az orvosnak tizenöt-húsz páviánja van az Állatkertben, amelyet mirigyátültetési célokra hozatott. Az élelmes fiskális elhatározta, hogy ezeket a majmokat ügyfele követelése erejéig lefoglaltatja és Darányi Ferenc bírósági végrehajtó kíséretében beállított az Állatkert igazgató-irodájába. A továbbiakról így számol be a cikk:

„Az Állatkertben a végrehajtó megjelenése nagy feltűnést keltett. Azonnal értesítették róla Nadler Herbert igazgatót, aki a végrehajtó elé sietett és csodálkozással hallotta, hogy az ügyvéd kérésére a végrehajtó a fiatalítás céljából hozott páviánok lefoglalására készül.

— Ez nem megy majd simán, — mondta rövid gondolkodás után és előkeresztette ezt a szerződést, amelyet az Állatkert kötött a végrehajtást szenvedő orvossal, a páviánok tartása és gondozása tekintetében. Miután elolvasta, a következő közlést tette a végrehajtó és az ügyvéd előtt:

— Az orvossal kötött szerződés értelmében mirigyátültetés céljaira hozott majmok a tartás és gondozás ellenében az Állatkert tulajdonává lettek és az orvost csak az állatok ivarmirigyei, illetve az azokon való rendelkezés joga illeti meg. Az urak eszerint a majmokat nem, csak az ivarmirigyeket foglalhatják le.

A végrehajtó ezt a közlést tudomásul vette, azután az ügyvéd társaságában megindult a majmokatrec felé, hogy a végrehajtást fogantatóítsa.”

Mint fentiekből kitűnik, ma már a végrehajtók élete se fenéki tejfel.

Pesten mégis csak nyugodtabbak a viszonyok

Blau felnéz az újságból és odaszól a feleségének:

— A bíróság ítélete szerint a házasságtörő nőt kiteheti a háziúr a lakásból.

— És mit szól ehhez a népjóléti miniszterünk?

— Semmit. Ezt az ítéletet Bécsben hozták.

— Jaj, — sóhajt fel Blau né — már megijedtem, hogy Pesten.

FELSZÁLLOTT AZ ÁRA . . .

(*Ady Endre és a kenyérdrágítás után szabadon*)

*Felszállott az ára a kenyérnek mára,
Sok szegény fogyasztó szomorodására.*

*Áruk, mit rut kezek egyre följebb tolnak...
Tudunk-e kenyeret vásárolni holnap?*

*Mit mondhatunk vajjon, búsat, cifrát, szépet,
Most, hogy emelték a kenyeret a pékek?*

*Mit lehet itt szólni, mit lehet itt tenni —
És ötér lipióit mire fogunk kenni?*

*Művelt családoknak asztalán eképpen
Kenyér helyett ezután csak kenyérgond lészen.*

*És mivel luxus lett a kenyérevésből
(Nem futja fixünkéből, abból a kevésből):*

*Megalakítjuk a kenyértelen szektát
S megszegünk naponként — egy-egy friss bolettát.*

(HESZ)

A GELLÉRT-HULLÁMFÜRDŐBŐL ÍRJÁK:

Önagysága jóval túl van a negyvenen, azonkívül tekintélyes hájtömegek terebélyesednek egyébként is formátlan termetén. Ennélfogva: trikót hord.

Harsogva veti bele magát a műhullámokba, míg férje, a lestrapált pesti férj, a medence lépcsőjén áll. Önagysága odakiáltja felé:

— Manó, feküdj már a hullámra!

A férj keserű ábrázattal szól vissza:

— Gott behüt! Még az elevenedre se!

HÁBORÚS EMLÉK

Lövészárok Tarnopol alatt. A szakaszparancsnok rászól Kohn Adolf közlegényre:

— Lássuk, fiam, hogy tudsz célozni... Nézd csak, annak a muszkának odaát egészen jól látni a kezét... Lőjj csak oda!

Kohn Adolf (azelőtt: fűszeressegéd) így válaszol:

— Ne tessék haragudni, hadnagy úr, de én nem lövök oda. Én is kivettem az előbb a kezem a dekkung fölé, ő se lött... Biztosan irigyelte tőlem azt a párheti szabadságot. Hát neki se legyen öröme... vagy majd kivárom, amikor a fejét dugja ki.

Előnyös helyzet

Blaut valami görbe ügyből kifolyólag másfélévi börtönre ítélték. A börtönben séta közben megismerkedett egy jóképű fiatalemberrel, aki nagyon megtetszett neki és elhatározta, hogy ha kiszabadul, elvéteti vele a lányát. Ebbeli szándékát közölte is a fiatalemberrel.

— Ha az én lányomat veszi el, — mondta neki — egy kiadást mindenesetre megtakaríthat magának.

— Talán egy berendezett lakást ad a lányával?

— Azt nem, de nem kell információt beszereznie a menyasszonya családjáról.

Ökörsütés a strandon

avagy: mi lett a Szent Istvánnapi látványosságokból?

Ejtőernyős mutatvány Szent Istvánkor

Vitéz Perley Lajos fővárosi bizottsági tag, a frontharcos szövetség elnöke, Szent István napján ejtőernyővel akarja produkálni magát. A pesti déli választókerület különös érdeklődéssel néz a mutatvány elé, annál is inkább, mert itt a legutóbbi választáson Perley Lajost már elejtették. Most arra kíváncsiak, hogy ejti el saját magát — ejtőernyő, illetve — Bródy Ernyő nélkül.

Rövid cáfolat

Az a hír, mintha a Filmalap egész tevékenysége nagy bankettek rendezésében merülne ki, mint az egyik lakomán személyesen győződöttünk meg róla: merőben filmalaptalan.

Sanyaró Vendel sóhaja:

Bárcsak én is, én is köztetek lehetnék,
Pengő-kicsempészek, valuta-leventék!

Pálpusztaihoz odalép a kávéházban egy ügynök:

- Nagyságos úr, kitűnő bankjegytárcáim vannak.
- Nem kell, én mostanában csak pengőt szoktam tartani.
- Pengőerszénnyel is szolgálhatok.
- Hagyjon békét, most nincs egy vasam se.
- Oh, kérem, szótgalhatok lyukas erszénnyel is.

A pesti kerekasztal konferencia

megvitatja a Friedmann Ignác-féle belföldi szanalási tervezetet.

Patikában

— Gyógyszerész úr, ajánljon valami oldószert.

— Miféle oldószert legyen az?

— Amivel fel lehetne oldani — a bankbetéteket.

Kedves Borsszem Jankó!

Két királyuccai kereskedő beszélget:

— Hogy vagy megelégedve a pénztárosoddal, Samu?

A másik vállat von:

— Ugy vagyok vele, mint az ellenzék a kormánnyal.

— Hogy-hogy?

— Bizalmatlan vagyok iránta.

BERLINI LEXIKON

Gerő Nusi. Rajzolóművész. Divat-rajzokat csinál és a legelőkelőbb berlini divatlapok szerződéses munkatársa. Sokat keres és sokat költ. Gyönyörű műterme van, ahol párizsi mintára bálakat szokott rendezni. Az ilyen költséges paszszó nem kerül nagy *gerő* feszítésébe. Telik a jövedelméből.

Halmay Tibor. A Reinhardt-színházak tagja. Sokat filmezik és az egykori pesti táncos-komikus Németország egyik legnépszerűbb színésze lett. Most Párizsban filmezik, azután berukkol Reinhardthoz.

Hartmann László. A világ egyik legnevesebb autóversenyzője. Pesten él, de minden német versenyen részt vesz és így évente tíz-tizenöt-ször Berlinben van. Hartmann egyébként hat világrekordot javított meg és arról nevezetes, hogy a legvakmerőbb versenyző. Megveti a halált és így a kaszás úr sértődötten elkerüli őt.

Hanusen. A világhírű „Hellsecher”. Megmondja a jövőt és a multat. Kinyomozza a lopások, betörések és gyilkosságok tetteseit. Gazdag ember, saját palotája és yachtja van. Ősszel Pesten fog előadást tartani.

Harmath Hilda. A hágai operett-színház primadonnája, Berlinben most készült el egy filmmel. Szébb és karcsúbb, mint pesti primadonna korában volt.

Haubert Kamilló. A berlini magyar követség sajtóattaséja. A világ legudvariasabb és legkedvesebb embere. Igazi diplomata, aki a nemzet olyan szépen tudja mondani, hogy „igen”-nek hangzik.

Egyébként a berlini magyar kolónia egyik legkedveltebb tagja.

Hecht Jolán. Fordító, de ő maga is költő. Mindenkinek hitelbe fordít és senki sem fizet neki.

Heilig Brunó. Az Ullstein-lapok volt budapesti szerkesztője. Most sajtótudósító irodája van. Német ember, de kitűnően beszél magyarul.

Heim Imre. Fiatal zeneszerző. A „Nem bűn, ha valaki szeret” című dalát most egy UFA-filmben hozzák ki.

Hessler-kávéház. A berlini magyarok találkozó helye. Olyan, mint a Newyork-kávéház. Tele van színészekkel, írókkal és rendezőkkel. Tulajdonosa, *Friediger* úr, a sok magyar vendégtől megtanult magyarul és egészen elbohémésedett. A multkor adós maradt valakinek.

Holstein Imre. (Gömöri Imre néven a Borsszem Jankónál kezdte.) Neves berlini rajzoló. Az Ullstein és a Scherl vállalatok egyik legjobban foglalkoztatott rajzolója.

Holstein Sándor. Újságíró és fotóriporter. Cikkeit és képeit szívesen vásárolják a német lapok.

Huszár Pufi. A legnépszerűbb „német” filmszínészek egyike. Berlinben tíz kilót hízott, de még mindig hízni akar. Legutóbb Afrikában filmezett, ahol a rettenetes hőség, a nagy megerőltetés-től és a rossz ételtől kilenc kilót — hízott.

Berlin, 1931 augusztus.

(Folytatom.)

PALÁSTI LÁSZLÓ

A beszámoló hatása

Az ellenzéki érzelmű kigazdaképviseelő drámai szavakkal ecseteli a gazdasági politikát választói előtt:

— Dögvész pusztít az állatállományban és a kormány nem tesz semmit, pedig ha így tart tovább, — mondja elcsukló hangon — minden barom elpusztul...

— Sose búsuljon a nagyságos úr, — szólal meg egy részvételtjes basszus — fő, hogy magát megtartsa nekünk az Isten.

Az Andrassy-úti divalüzletben

Komlós Sándortól, a népszerű Andrassy úti úridivatkereskedőtől megkérdezte a mult héten egy bankárvevője:

— Mit szól a pengőkiviteli tilalomhoz, Komlós úr?

Komlós vállat vont:

— Engem nem érint, mert nekem csak a nálam készült ruhák kivitele a fontos. Azok pedig továbbra is a legprímább kivitelben készülnek.

Egy takarékos ember töprengése

Pénzügyi politikánk a Teleszky térre kerül?

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— *Ledjél te edj valutasiieber és állapítsák meg o detektívek, hodj még a fürdőszobád fala is csempézett!*

— *Ott rejtegesse o te feleséged oz ezüst ötpengősöket, ahol mindenki látja!*

— *Ogyanannyit takarítsál meg takarékpengőben, mint*

pengőben!

— *O szükségrendeletből ne a rendeletet érezd, saksopán o szükségetet!*

— *O te cselédeid is szóljanak bele o borraivaló vitába, de jó hangosan!*

— *Hosszulejártatú külesönök helyett csak rövidlejártatú váltókkal ledjél tele!*

— *Meleg perceid ledjenek o Szent István-napi ükőrsütéskor!*

Ki miért népszerű?

Apponyi Albert azért, mert szépeket mond és mert sohasem kell követni.

Asta Nielsen azért, mert már nem filmez.

Abrahám Pál azért, mert minden melódiatolvaj azt hiszi, hogy neki is sikerülhet — az Ábrahám zsenialitása nélkül.

Brüning azért, mert a legnagyobb kárikulában folyton utazik.

Einstein azért, mert sűrűn tévesztik össze *Steinach*-hal.

Fedák Sári azért, mert a boldog békebeli időkre emlékeztet.

Gömbös Gyula azért, mert *Molnár Jenő*höz hasonlít.

Krausz Simi azért, mert nem bankigazgató.

Molnár Ferenc azért, mert nem él Budapesten.

Rotschild azért, mert már nála sem fenéki tejfel.

Shaw azért, mert mindig az ellenkezőjét hiszik annak, amit mond, pedig ő mindig annak az ellenkezőjét mondja, amit mások hisznek.

Teleszky János azért, mert tudják, hogy az ő zsíros kalapjába több pénz hullana a nemzetközi piacon, mint némely ragyogó diplomata-cilinderekbe.

Wekerle Sándor azért, mert mindenki sajnálja, hogy ép neki kell annyi kellemtelenséget okozni a közönségnek.

Arab-japán egyesített valutát akarnak bevezetni?

Egy pénzügyi vészhireshöz és rémvicehöz írja a *Borsszem Jankónak*:

Két gazdasági tanácsos beszélget. Azt mondja az egyik:

— *Mi itt egyre dollárról meg fontról álmodunk. Pedig legjobb lenne, ha — legalább is ami a külföldi adósságainkat illeti — áttérnénk az arab-japán egyesített valutára.*

— *Hát az meg mi? — kérdezi a másik.*

— *Az araboknak, mint keleti fajnak a valutája: *sémi*, a japánoké a *yen*... mink pedig *sémilyen* valutában sem szeretnénk fizetni.*

Különbség

— *Mi az? Te bort iszol?*

— *Miért ne innék?*

— *Mert úgy tudom, tagja vagy az antialkoholista egyesületnek.*

— *Na igen... de csak levelező tag vagyok.*

Kardostól megkérdi a felesége:

— *Miért párbajoztat egymással Szilágyi Lajos és Gaál Gaszton?*

Kardos vállat von:

— *Mbach, gondolták magukban, párbajjal több vagy kevesebb, az már igazán nem számít.*

— *Na, ha mán úgy emelkedik az a búza, megfogadom a Mócsi zsidó tanácsát, oszt én is csinállok egy kötést.*

Budapest – csendváros

A pesti partájok radikálisan végrehajtják a hatóságilag végre nem hajtott csendrendeletet.

Egy kis sibolás a Tízparancsolatban

— Mért lopta el ezt az aranyórát?
— Megmagyarázom, kérem alássan. A kirakatban láttam ezt az aranyórát. Nagyon megkívántam, pedig Mózes a kilen-

cedik parancsolatban eltiltja, hogy megkívánjuk a felebarátunk jószágát. Tehát bűnt követtem el. Gondoltam magamban: most már mindegy, a bűn megvan. Hát kicseréltem a kilencedik parancsolatot a hetedik parancsolattal és így loptam el az órát, amelyet megkívántam.

Kedves Borsszem Jankó!

— Ennek a Hrotkó Istvánnak határozottan főrja volt Gönczy Miklóssal szemben.
 — Miért?
 — Mert Gönczynek Gönczy Gyula táblai tanácselnök az apja, de a Hrotkó papája Hrotkó Rókus hentesmester.
 — Hol itt a főr?
 — Na hallod, neki legalább is mingyárt kéznél volt a Rókus.

Borsszemek

A régi írónak attikái sójuk volt, a mostaniaknak Bernard Só-juk.

A férji számításból szeret, a nő szerelemre számít.

Kolozs Gyula

HOL TALÁLKOZNAK A MAGYAROK BERLINBEN?

I. A Weisz-csárda

Weisz bácsi akkor alapította meg a régi Berlin kellős közepén, a Kommandantenstrasseban a „csárdáját”, amikor még Pesten is jó világ volt és nem volt tele a német főváros magyarokkal. Amikor azután látta, hogy a Kurfürstendamm környéke tele van magyarokkal, megcsinálta a Weisz-csárda fiókját, amely azonban „főüzletté” avanszált. Weisz bácsi ötféle dologról nevezetes. Nála van a legjobb koszt Berlinben, magyszerűen kártyázik, sokat ad a berlini szegény magyaroknak, semmi a világon nem lepi meg és végül arról is nevezetes, hogy amikor zsúfolva van mindkét csárdája és huszan ülnek egy-egy asztalnál, akkor panaszkodni kezd, hogy rossz viszonyok vannak manapság.

II. Café Hessler

A Café Hessler a Hotel Hessler épületében van. Ez Berlin egyetlen kávéháza, mert a többiek mind cukrászdák. Friediger úr, a Café és Hotel Hessler tulajdonosa, mindig észrevette, hogy mi kell a magyaroknak, amikor oda kezdtek járni. Minden kávéhoz két pohár vizet tetetett és ujságokat is küldetett az ujságos fiúval a vendégeknek. A berlini magyarok ugyanis azon bosszankodnak mindenütt, hogy nem kapnak sehol sem vizet és ujságot.

III. A „Kanári”

A „Kanári” bárnak magyar tulajdonosa van. Mészáros Ödönnek hívják és Magyarországon százados volt. Azelőtt ő mulatott, most nála mulatnak. A legjobb italokat tartja, nála van a legjobb zene és a „Kanári”-ban láthatók a legszebb nők.

IV. Az „Eden”

A Hotel Eden-ben mindig laknak magyarok és a szálló kávéházában, amely nem kávéház ugyan, hanem egyben vendéglő és bár is, rengeteg magyar látható mindig. Az „Eden” elég drága, de kitűnő kávé és igazi kényelem várja ott a vendégeket.

V. A „Femina”

A Femina a világ legnagyobb táncpalotája. A földszinttől az ötödik emeletig lehet benne táncolni. Igazgatója, Limann úr, sokat járt Magyarországon és őt nagyon szeretik a berlini magyarok. A Feminában 1 márka a belépődíj és ezért a pénzért 9-től reggel 1/24-ig lehet táncolni. Sőt a táncpalota költségén levelezőlapokat lehet küldeni mindenhová. Legutóbb egy berlini magyar az 1 márka fejében 37 lapot küldött ismerőseinek, tehát csak bélyegen több, mint 3 márkát keresett meg.

VI. A „Rio Rita”

Előkelő bár, amely arról nevezetes, hogy már délután hatkor megnyílik. Azok a magyarok járnak ide, akiknek sok a pénzüik. Szóval, kevesen.

P. L.

Sohase utazzál olyan országba, amelynek a nyelvén nem tudsz folyékonyan káromkodni.

— Mit gondolsz, mit énekeltek a Nautilus utasai, mikor elindultak Bergenből a Spitzbergák felé.

— Mit?

— Az Ergen-Bergen-Spitzbergent.

GAÁL GASZTON ÉS SZILÁGYI LAJOS

Két politikai beszélget. Azt mondja az egyik:

— Azt hiszem, hogy a Gaál Gaszton nem szeretne a Szilágyi Lajos bőrében lenni.

— Miért?

— Mert egy ilyen cingár ember, mint a Gaszton, szörnyen lotyogna benne.

A korrektség netovábbja

— Ez mégis csak hallatlan. Maga eladott nekem egy szállodát, amelyről azt állította, hogy még a legrosszabb szezonban is található benne vendégeket a világ minden tájáról, az igazság pedig az, hogy hónapok óta összesen négy vendég lakik benne.

— Na, és világtáj talán több van?

Hosszú bizonyítvány

— Aztán mondja csak, lelkem, szolgált maga már valahol huzamosabb ideig?

— Hogyne, kezeit csókolom, a Mester uccában.

— Hol?

— A páros oldal minden jobb házában.

Ritka eset

Gelb és Grün ujságot olvasnak a kávéházban. Grün egyszerre csak feléz a lapból és elgondolkozva szívta a rövidszivarját.

— Érdekes.

— Micsoda?

— Egy 72 éves bácsalmási földművesnek jobboldalán van a szíve.

GAÁL GASZTON ÉS SZILÁGYI LAJOS VIVTÁK A PISZTOLYPÁRBAJT ÉS NEKÜNK VAN GOLYÓ A HASUNKBAN?

Szükségrendelet a szerelmi élet szabályozásáról

Megbízható rémhírterjesztő forrásból értesülünk, hogy az illetékes (?) minisztérium legközelebb szükségrendeletet bocsát ki a szerelmi élet szabályozásáról s ezzel kapcsolatban bizonyos forgalmi korlátozásokat léptet életbe. A rendelet főbb pontjai a következők:

1. Szerelmi viszonyait mindenki a gazdasági viszonyaihoz tartozik alkalmazni. Idegen területre való átlépés 1000 pengőig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. Ha ez az átlépés betöréssel kapcsolatos, a büntetés sokkal szigorúbb.

2. A készpénzfizetés az egész vonalon (inclusive Ó ucca) büntetés terhe alatt tilos. Átmeneti jellegű, ügyvezetett futó viszonyok pénzügyi elintézése átutalás útján történik, amely célra a kerületi rendőrkapitányságoknál megfelelő számú bárca áll rendelkezésre.

3. Tartós viszonyoknál, különös tekintettel a férfiakra, jelentős könnyítések lépnek életbe. A többi közt elrendelik, hogy az igényjogosult nő tartozik megelégedni bizonyos természetbeni ellenszolgáltatással.

4. A férjeknek is jelentős könnyítéseket biztosít a rendelet, amennyiben hetenként három szabadnapot engedélyez nekik.

Liberalis vívmány, melyről az egész sajtó hallgat

Egy kiváló magyar jogtudós kezéből a következő sorokat kaptuk:

Kedves Borszem Jankó! A „házasságvédő” intézményeit tudvalevőleg a kánonjogi köteléki perből vettük át, ahol a házassági szentség védelmére külön védő, a házasságvédő kirendelése mutatkozott célszerűnek. Ezt a nem katolikus, más keresztény vallásbeliekkel kötött vegyes házasságúak, illetve a protestánsok házassági pereire is kiterjesztették az 1796. és 1822. években hozott királyi rendeletek. A budapesti kir. ítélőtábla által enek alapján kiadott „bírói szabályzat a polgári bíróságok elé tartozó házassági válóperekben követendő eljárásról” a jelzett perekben házasságvédőt rendel kinevezni. Igen ám, de e szabályzat 13. §-a kimondja, hogy „izraelita válóperekben a házasságvédő kinevezése mellőzendő”. Az 1911:I. (Pp.) a házassági intézmény védelmére elegendőnek látta a kir. ügyész beavatkozási jogát és mellőzte a házasságvédő intézményét, nyilván azért is, mert polgári házassági perekben a hitfelekezeti felfogás (a házassági szentség) külön védelme nem foghat helyt.

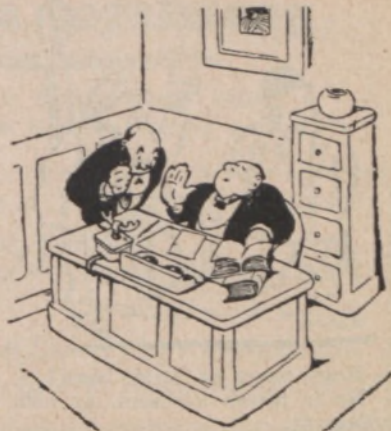
Mintegy két évtized mulva életbe lépett a mai kor tisztultabb felfogását tükröző 1930:XXXIV. tc. (Te.) 55. §-a, mely visszaállítja a házasságvédő kirendelésének intézményét, nyilván a régi indokból, hogy t. i. polgári házassági perekben a hitfelekezeti felfogás nem foghat helyt, elhagyja azt az intézkedést is, hogy az izraeliták válóperében a házasságvédő kirendelése mellőzendő és így a zsidóhitűek jogegyenlőségét e tekintetben is helyreállítja ez a törvény, amennyiben az ő házassági szentségüket is (amelyet a zsidó vallás ilyen formában nem ismer) megvédi. Ezek után már csak a bíróságra vár a feladat, hogy az izraelitákkal szemben fokozottabb tevékenység kifejtésére utalt házasságvédők díját ehhez mért magasabb összegekben állapítsa meg.

A zsidók jogegyenlőségének ily túl-liberális kezelése mellett most már csak elhallgatnak végre a numerus clausus ellen acsarkodók?!

Öreg jogász

Dr. Kajdacsy szakorvos
VII, József körút 2

Rendel: 10-4 és 7-8-ig vér-, bőr- és nemibetegeknek

— Főnök úr kérem, a pénztáros megszökött.

— Vele szökött a feleségem is?

— Nem, hanem a kedves lánya.

— Nna, az is jobb, mint a semmi!

Bernard Shaw és a díszletmunkás

Bernard Shaw egy újságíró előtt, szokott modorában, a következő bizarr kijelentést tette:

— Minden embernek egyformának kellene lenni. Miért van például az, hogy a díszletmunkás, akinek darabjaim sikere körül fontos és nélkülözhetetlen szerepe van, kevesebb fizetést kap, mint én?

Az újságíró közbeszólt:

— Szóval, ön szerint, Mester, a díszletmunkásnak ugyanannyi járna, mint önnek.

— Természetesen.

— És ön is azt kapná, amit ő?

— Azt már nem! — tiltakozott a nagy G. B. S. — Mit kezdenék én a díszletmunkás fizetésével? Abból én nem tudnék megélni. Ő jobban megélné az én jövedelmemből.

Oh sancta precizitás!

A vidéki atyafi megáll a bolt előtt. Benéz. Látja, hogy bent nincs senki. Ráncigálni kezdi az ajtón levő húzócsöngőt.

— Mit parancsol? — kérdi az elősiető boltos.

— Semmit, — mondja egykedvűen az atyafi.

— Hát akkor miért rázta úgy azt a csöngőt?

— Mer hát ki van írva, hogy: „Ha nincs senki a boltban, tessék a csöngőt meghúzni!”

— Hogy megy az üzlet, bácsi?
 — Ne is tessék kérdezni, az idén ez is befagyott.

No, hála Istennek,

megvan a hosszú élet titka!

Megint megvan...

Mint ahogyan a rák orvosságát is átlag minden hónapban felfedezik. (Éppen csak olyan rákbeteget nem fedeztek még fel, akit sikerült volna meggyógyítani.) A rák-kutatás terén különben is nehéz előre menni. Aki látott már rákot menni, az elhiszi.

A hosszú élettel már lényegesen más a helyzet. Ott már vannak határozott eredmények. Ott van mindjárt a török jeunesse d'orée legitígyeltőbb képviselője, Achmed Zoroaga. Az idén tölti be a 156-ik életévét. Ami egyáltalán nem akadályozza őt abban, hogy például a múlt héten — amint a lapokban olvasható volt — apasági keresetet indítottak ellene. (Csak azt nem tudom, miből élnek azok a bolond törökök annyi temérdek esztendeig? Nálunk idehaza még 30—40 éves az ember és már alig tud megélni.)

Az élet meghosszabbítására irányuló tudományban most szenzációs fordulattal leptem meg a világot egy francia professzor.

Eddig mindenféle bogarat összehirdettek ezek a tudósok. A jó öreg Kneipp még a hideg vízre esküdött. De az élet meghosszabbításának ezt a barbár módját szerencsére kiküszöbölték. Jött Voronoff a majom-mirigyekkel. Ez viszont kissé gusztustalan. És kényelmetlen is. (Főként a majmoknak.) Steinach már egyszerűbben csinálta a hormonokkal. Viszont manapság az ilyesmi már mind — fiatal. Közben Bicsérdi hirdette, hogy ha csak növényt enne az ember, akkor

mindenki száz évig élne. De ezeknek a tanoknak is csak addig volt tekintélyük, míg az embereknek eszükbe nem jutott, hogy — hiszen akkor minden tehéennek száz évig kellene élnie.

Szóval mindeme ócska tanokat lehengetereli most a párizsi professzor, Gueniot új könyve. Egyenesen korszakalkotó ez a könyv a maga nemében. És azokat a magyarországi viszonyok figyelembevételével készítült.

Nem kevesebbet állít ugyanis Gueniot úr, mint azt, hogy mindenki elérhetné a százéves kort, ha — rendesen élne. Mert szerinte mindnyájan természetellenesen élünk. (Van is valami igaza. Én is éreztem már, hogy a természetem ellen élek. Hogy a természetemnek sokkal megfelelőbb élet volna, ha a Rockefeller unokája lehetnék.) Aztán azt mondja az a francia tudós, hogy százéves kort főként a nyugodt és békés élet segíti elő.

Amiben igaza is van. Csakhogy ez úgy néz ki, mint valami házasságellenes propaganda.

Meg azt mondja, hogy bor, sör kis mennyiségben nem árt, sőt pálinkát is szabad inni, de csak ebéd után. A dohányzás szerinte egyáltalán nem rövidíti meg az életet. Annál inkább a csók. Minden csók három perccel rövidebb életet jelent. (Isten mentsen azonban utána számolni! Hátha kiderülne, hogy már nem is él az ember!?)

A szenzáció csak most közvetkezik.

Békesség, bor, dohány, csók, — minden másodrendű. Ettől mind lehet élni bis hundertzwanzig. Egyszerűen csak bírni kell.

Ellenben, aki okvetlenül száz évig akar élni, annak legeslegfontosabb életrendi szabály legyen az, hogy minden nap mossza jól le magát, aztán menjen sétálni jó levegőre és ami a hosszú életnek az igazi nyitja: — végezzen mindennap légyögyakorlatokat.

A legfontosabb tehát: — a levegő.

Miért is remélem, hogy én is száz évig fogok élni. És velem ez az egész mai magyar generáció.

Mi ugyanis már régesrégén a levegőből élünk...

Barbar

Minden férfi

ma már a víz-, sza pánnélkül!

Morisson-borotvakrémmel

borot állkozik. Kapha ó doogériában.

A művésznő és a sorsharag

Pesti tragédia daleszban elbeszélve

Egy művésznő, Isten látja,
Nincs a földön egy barátja:

Hanem három, hanem három
S nem nyaralhat mégse nyáron.

Kedves Borsszem Jankó!

Színpadi szerzők ülnek a Fészek-klub egyik asztalánál. Egy távollévő társukról van szó, aki arról nevezetes, hogy eddig még nem sikerült esti előadásban bemutatni egyetlen darabját sem. Csak egyszer adták elő egyik szörnyű drámáját, azt is délelőtt és a saját rezsijében.

— Tudjátok, milyen nevet adtak neki? — mondja az egyik írő.

— Nos, nos? — ostromolják.

— *Egész délelőttöt betöltő írő.*

A Phönix Életbiztosító Társaság közgyűlése. Európa egyik vezető biztosító intézete, a Phönix Életbiztosító Társaság, július 22-én tartotta évi rendes közgyűlését. Az 1930. évben összesen 625.5 millió schilling új tőkére szóló életbiztosítást és 460.791 schilling évjáradékra szóló biztosítást kötöttek, míg a régebben törlésre került biztosítások közül kb. 31 millió schillinget helyeztek újból érvénybe. Ezáltal a Phönix állománya 1930 december 31-ével 2558.5 millió schillingre, az élejtáradékok összege pedig évi 2 millió schillingre emelkedett. A társaság díjbevétele 130.2 millió schilling volt. A biztosítottaknak, illetve hátramaradottaknak az elmúlt évben 35.5 millió schillinget fizettek ki.

Úriház dísz: A SZÉPKÖNYV

Szép könyv dísz:

AZ ÍZLÉSES, MŰVÉSZI KÖTÉS

Köttesse be könyveit

Müller György könyvkötészetében

Budapest V, Vadász ucca 30.

Alapítási év 1910
Hazánk első bélyegháza

**BUDAPESTI
BÉLYEGTŐZSDE**

*Kérje most megjelent
5. számú árjegyzékünket*

Budapest
Kossuth Lajos u. 7.

NOSSUTH LAJOS - U. 7.
- AUT. 890-63 -

Abbazia-Kávéház

(Oktogon)

Tulajdonos: Steuer Gyula

Cégalapítás: 1869

Olcsóbban, mint bárhol
vehet a gyártónál,

Nedelko Sándornál

Budapest VII, Károly körút 15. sz.

90 éves cég

hátizsákot

minden méretben és formában,
továbbá **ponyvát, sátrat,**
zsákot és gazdasági köte-
leket stb.

MELYIK NŐ NÉLKÜLÖZHETI

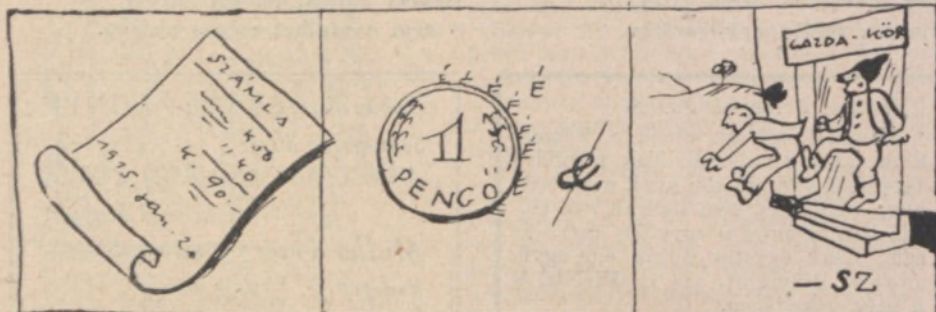
strandon, vagy kivágott ruhában a Morisson tejet, mely egy perc alatt távolítja el hónaljáról, karjáról, lábáról minden felesleges szőrzsálát. Dr. Morisson új találmánya, a folyékony Morisson tej használata a legegyszerűbb, olcsó, jó, megbízható és teljesen ártalmatlan.

A BORSSZEM JANKÓ RÉBUSZAI

I.

II.

III.

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A helyes megfejtők a következő jutalmakban részesülnek:

1.

Sternberg
RÁKÓCZI ÚT 60
Kír. Udvari Hangszergyár
GRAMOFON LEMEZ

2.

1 doboz **DESSERT**
„Cadeau“ csokoládéárugyár rt.
Budapest VI, Izabella u. 88. gyártmánya

3.

Dr. KÖRNERNÉ
kozmetikai intézete,
VII, Erzsébet körút 52. Tel.: 350—18.
Fiók: SIÓFOKON.
Arcápolás. Helyi fogyasztás. Szörte-
lenítés. Napvédő szerek. Hatásos
szőrvesztők. Szállítás vidékre is.

4.

EGY DARAB MŰVÉSZI FÉNYKÉP
Kis Pál koszorus fényképész-mes-
terméből, VII, Király ucca 51. sz.

5.

Egy detektoros
készülék
Reich Miklós
VI, Vilmoscsá- rádió és gramofon
szár út 45. sz. nagykereskedéséből

6.

Egy gobeline-párnaalap fonallal
WEISZ MARISKÁ-tól
V. Lipót körút 22

7.

Egy jumper blúz
FENYVES divatruházából
CALVIN-TÉR 7

8.

Egy nagy művészi fénykép
FOTO KLÁRA
műterméből
V, Erzsébet tér 3. V. em. (Lift)

9.

3 óriás tubus
„OTO“ fémtisztító
Mindent gyorsabban, tartósabban, szebben
tisztít. Fényesít
Főlerakat: ERA MŰVEK V, Katona József u. 31

10.

Egy üveg **BAEDER** parfüm
FRITZ ZSIGMOND illatszertárából
Rákóczi út 4
Külön manikűr terem. Manikűr 40 fillér

11.

3 darab művészi levelezőlap
BRUNHUBER
udvari és kamarai fény-
képész műterméből, Buda-
pest VIII, Baross ucca 61.

BORSSZEM JANKÓ

augusztus 15 i rejti ényiszelvénye

A *Borsszem Jankó* mult számában közzölt rébuszok megfejtése: 1. *Barkarola*. 2. *Rendkívüli állapotok*. 3. *Moratórium*. A megfejtők közül *Flach Jánosné, Gábor Lajos, Erdős József, Glück Nelly, Bulogh Ernő, Magyar Illés, László Gézáne, Végh Márton, Brunner Ibolyka, Kelemen Pál, Wagner János, Kiss Béla, Balogh Ferenc* kaptak jutalmakat.

BORSSZEM JANKÓ ÜZENETEI

Többeknek. Főszerkesztőnk többhetes nyári szabadságra külföldre utazott.

Merénylő. Bravó! Ezúttal mind bevált.

Berlin. Az utolsó percben futott be. Üdv!

Kereskedő: Ha tényleg olyan rajongó híve a kereskedelmi miniszternek, akkor egész bátran belefoglalhatja öccellen-ciája nevét imájába. Ezt a legstílszerűbben a következőképpen lehet: „...és add meg nekünk a mindennapi Budkenyerünket...”

Háziúr. Tévedés, hogy azt a körülményt, hogy négyezer üres lakás van Pesten egy lap se méltányolja. Egy lap bizonyosan akad: az ürlap.

Fővárosi tisztviselő. Megnyerte a fogadást. A könyörtelenül redukáló kék ceruza valóban *nem kék!* — *Több levélről a jövő számban.*

BECIVA

Beketow cirkusz-variété
Városliget Tel. Aut 183-35.

MŰSORA BRILLIÁNS

Jó nevelés

— Köszönöm, kedves Gelb úr, hogy volt szíves kölcsön adni öt pengőt.

— Azt hiszem, kedves Grün úr, maga engem összetéveszt valakivel. Én magának nem adtam kölcsön öt pengőt.

— Tudom.

— Mert egy jónevelésű ember vagyok és előre szoktam köszönni.

Kedves Borsszem Jankó!

A pesti kereskedő megkérdi egy kereskedelmi utazótól:

— Mondja, Fuksz úr, utazna nekem?

— Miért ne, — feleli Fuksz — milyen cikkről van szó?

— Egy újfajta Miki egér-báburól.

— Sajnálom, — legyint Fuksz — de ez nem cikk. De valami komolyabb dologban szívesen utaznék.

— Komolyabb cikkről is lehet szó, — mondja a kereskedő — majd szólok a sógoromnak.

— Miért, mi a kedves sógora?

— Szemfedő-kereskedő.

HYPEROL szájvíz
tabletta

ideális száj- és toroköblögető

Waldmann Sándor

egészségügyi, fürdőszoba-, árnyékszék- és mosdóberendezések. Ólomárak, víz-, gőz-, légszuszterelvények. Piperecikkek. Fayencmosdók, klozetcsészék, bidetek és ülődeszkák, stb., stb.

Budapest VI, Vilmos császár út 61
Telefon: 102-74

64. évfolyam, 16. (3182.) szám

Felélős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ dr.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, Mozsár u. 9. Tel.: A.233—24

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: MOLNÁR EMIL

A BORSSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Biró Miklós nyomdai műintézet rt. nyomása, VII, Rózsa ucca 25

Felélős: Sándor Zsigmond igazgató

KÉRJÜK

t. előfizetőinket, sziveskedjenek a „Borsszem Jankó“ előfizetését megújítani, hogy lapunkat tovább is zavartalanul küldhessük!

IRDESSEN
AZ
ARADI KÖZLÖNY-ben
EGÉSZ ERDÉLY OLVASSA!

**Kávéházban
Vendéglőben
Fodrásznál**

követelje

a

Borsszem Jankót

**Ideg- és ütőérbajból,
rheumából és szexuális
gyöngeség-ből**

gyógyulást keresők kérjenek ingyenes tájékoztatót az

**Elektromágneses
Gyógyintézet-től.**

Bpest VII. Vilma királynő út 11 B

Az

ESTIKURIR

*a liberális
polgárság lapja*

Mindenki olvassa

WEISZ MARISKA
V, LIPÓT KÖRÚT 22

**Függönyök. Terítők.
Dívtas kezimunkák.**

FREUND
CINKOGRAFIA
VII. THÖKÖLY-ÚT 8 TEL. J.: 426-96

Olvassa a

**MAGYAR
HIRLAP**-ot,

a magyar értelmiség legkitűnőbb napilapját

